

været villig til at høre sig for Konsekventerne og gaa ind paa, hvad der fra anden Side er blevet ham tilraadet. Vi høre nu fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes), at han resolut gjør det samme Skridt og hører sig for det nye Systemets Konsekventer. Han er meget imod dette Forslag, som det foreligger, i væsentlige Bestemmelser, i Bestemmelser, hvor han selv maa anses for at være særlig interesseret; men han siger: jeg tager min Fornuft fangen under Lydighed mod Sagkyndigheden. Jeg erkjender, at den er repræsenteret af 4 Generaler, men jeg spørger nu det ærede Medlem: Er det for Systemets Skyld, at han indtager dette Standpunkt? og jeg spørger dernæst, om han ikke føler, at det er en tilstrækkelig Retorsion overfor den Antydning, han kom med overfor mig. Men man kunde jo gaa videre paa denne Sagkyndighedens Vej. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds antydede ganske svagt som en Mulighed, han ikke turde forudsætte, at denne Kommission dog havde udtalt sig mod visse væsentlige Bestemmelser i Forslaget; men set nu, at den ikke havde været enig, at der altsaa mellem denne fævære Kreds af Sagkyndige end ikke var Enighed, hvorledes skulde man da begrænse og bestemme Sagkyndigheden? Da antager jeg, at man, for at gaa videre paa Systemets Vej, vil erkjende, at det var de kommanderende Generaler, der da maatte have Overvægten i Sagkyndighed; men til Syvende og Sidst vilde man da staa overfor to kommanderende Generaler; altsaa hvilken af disse skulde man tillægge Vægten? Jeg ser da Veien antydet til den øverstkommanderende General, i hvis Haand til Syvende og Sidst ene Sagkyndigheden kom til at bero, og da erkjender jeg, at det vilde være nødvendigt der at have mere end en halv Mand, men denne halve Mand stammer heller ikke fra mig. Den høitagtede Krigsminister maa selv erkjende, at Indførelsen af denne halve Mand, det, at man er bleven staaende ved Staben og ikke har taget Manden med, hører Forslaget til og er ikke kommet fra mig; men den høitærede Krigsminister har været resolut og har sagt, jeg regner uden videre med atten Generaler, og tager den attende med som en fuld Mand (Latter), eller som en hel Mand, og altsaa ere vi naaede fra 17½ til 18 Generaler. Jeg konstaterer dette, fordi det er en Udvidelse af Forslaget, som det oprindeligt er forelagt. Jeg forlader nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds og skal

tillade mig nogle Bemærkninger overfor de andre Udtalelser, der ere faldne, og navnlig kunde jeg ikke Andet end vente, at, hvad jeg talte om vore Forhold til Udlandet, maatte vække adskillige Modsigelser, som kunde komme frem under den ene eller den anden Form. Den høitærede Krigsminister udtalte, at, naar jeg havde sagt, at den forelagte Forsvarsplan synes bygget paa Forudsætningen om et uvenstabeligt Forhold til vor sydlige Nabo, saa var dette ikke Tilfældet og kunde ikke være Tilfældet, idet Regjeringen ikke kunde have tilsligtet det. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) spjode dertil, at det var ikke klogt at udtale noget Saadant. Jeg kan ikke sige Andet om den meget ærede Regjering, end at det forekommer mig, at den har været noget uheldig i den Maade, hvorpaa den har stillet sig til Udlandet, thi det er altid uheldigt for en Regjering, naar den opnaar det, som den ikke har tilsligtet, naar den ikke bliver forstaaet, men bliver misforstaaet. Det er jo nemlig klart, at i denne Henseende er den nærværende Regjering bleven i alt Fald misforstaaet om ikke af Alle, saa af overordentlig Mange. Man behøver kun at kaste et Blik ud paa Regjeringspressen. Man vil i hele den kjøbenhavnske Presse, der støtter Regjeringen og dens Politik, finde, at den er saa nøiagtigt et Udtryk for den Opfattelse, jeg her gjør gjældende, at den maa i høi Grad have misforstaaet Regjeringens Tendents og Udenrigspolitik, naar den ikke forstaaar dette rigtigt. Hvad der er vigtigere og af langt større Betydning, er, at det jo efter vore dyrefjorte Erfaringer er utviveligt, at de, som ere særlig interesserede deri, nemlig selve vor sydlige Nabo, har været Gjenstand for den samme Misforstaaelse. Jeg siger, at det er høist uheldigt for en Regjering i den Grad at opnaa, hvad den ikke tilsligter og at blive misforstaaet i det Omfang og med den skjæbnevangre Betydning, som det har været Tilfældet med den nærværende Regjering. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds gav vistnok saa tydeligt, som det er muligt, et Bevis for Rigtigheden, af, hvad jeg har sagt, i den Maade, hvorpaa han omtalte Muligheden af en dansk Neutralitetserklæring. Jeg skal ikke gjentage disse Udtalelser, men jeg skal blot henstille til det ærede Medlem, om han tror, at det, jeg har udtalt, eller det, han har udtalt, er det Klogeste. At det ikke er klogt, set fra Regjeringens Standpunkt, naar man søger at paavise Kjendsgjerninger som dem, jeg her har